

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky** so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava proti žalovaným: 1/ **Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky**, so sídlom Továrenská č. 7, Bratislava, 2/ **predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky** v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 45/01/2009 zo dňa 15.05.2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu **z a m i e t a** .

Konanie proti žalovanému 2/ **z a s t a v u j e** .

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 16.07.2009 podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 45/01/2009 zo dňa 15.05.2009, ktorým predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) a § 72 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách) podľa § 59 ods. 1 a 2 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky

č. 9910501041 zo dňa 29.01.2009.

Žalobca v podanej žalobe namietal, že žalovaný pri vydaní prvostupňového rozhodnutia č. 9910501041 zo dňa 29.01.2009, v zmysle ktorého bolo vydané povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia, postupoval podľa § 12 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. Podľa názoru žalobcu mal však žalovaný postupovať podľa § 12 ods. 2 zák.č. 610/2003 Z.z., ako dôvody uvádza § 49 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z., § 49 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. a § 12 ods. 2 zák.č. 610/2003 Z.z. Žalovaný mal odpovedať na žiadosť žalobcu zo dňa 16.01.2009 len neformálnym oznámením o pridelení frekvencie pre účel uvedený v žiadosti žalobcu.

Ďalej namietal, že malo byť aplikované ustanovenie § 33 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. Žalovaný v rozhodnutí o rozklade účelovo poukazuje len na primárne civilné využitie frekvencie pre pozemnú pohyblivú službu, ale neuvádza možnosť jej sekundárneho „mil“ využitia pre pevnú a pohyblivú službu „mil“ (obrné systémy).

Ak Ministerstvo obrany Slovenskej republiky požiadalo o pridelenie frekvencie za účelom jej využitia pri vojskovom cvičení na vojenskom letisku, jednoznačne i vzhľadom na uvedenú náplň – opis činnosti ministerstva ako ústredného orgánu štátnej správy podľa § 12 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov pridelenú frekvenciu mohol žalobca využívať a aj využíval len na účely obrany resp. bezpečnosti štátu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 33 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z.

Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 9910501041 zo dňa 29.01.2009 a rozhodnutie o rozklade Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 45/01/2009 zo dňa 15.05.2009 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, aby žalovanému 1/ uložil povinnosť vrátiť žalobcovi jednorazovú úhradu za pridelenie frekvencie vo výške 34,85 €.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zamietol. Tvrdenie, že žalovaný mal v uvedenom prípade postupovať podľa § 12 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách a neformálnym spôsobom odpovedať na žiadosť žalobcu, je nesprávne. Pretože frekvencie v národnej tabuľke frekvenčného spektra boli na primárnej báze vymedzené pre pohyblivú službu civ. a až na sekundárnej báze pre pevnú a pohyblivú sieť mil. Frekvencia X. MHz. pre príslušnú službu (pevná, pohyblivá a pod.) so statusom primárnej bázy má z hľadiska jej využitia a kvality úplne inú hodnotu ako frekvencia X. MHz. pre príslušnú službu so statusom sekundárnej bázy. Rádiokomunikačná služba zabezpečovaná na frekvencii primárnej bázy nemôže byť rušená žiadnymi inými službami a má právo požadovať ochranu pred škodlivým rušením. Naopak stanice pracujúce na frekvencii na sekundárnej báze nesmú spôsobovať škodlivé rušenie staniciam na primárnej báze, ktorým už frekvencie boli alebo ešte neskôr budú pridelené, ďalej obdobne nesmú

požadovať ochranu pred škodlivým rušením stanicami pracujúcimi na frekvencii na primárnej báze. Žalobca si bol plne vedomý, že žiada o frekvencie pre službu so statusom primárnej bázy, ktoré sú vymedzené pre pohyblivú službu civ. Ak by žalobca využíval frekvencie na sekundárnej báze, ktoré sú vymedzené na účely obrany štátu, bezpečnosti štátu, ochrany verejného poriadku, života, verejného zdravia a majetku, aplikoval by sa § 12 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách. V uvedenom prípade by žalobca nepotreboval individuálne povolenie na využívanie frekvencií a takisto by podľa § 33 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách nebol povinný platiť jednorazovú úhradu za využívanie frekvencií.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 72 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol, pretože dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia a postup žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Žalobca z dôvodu zabezpečenia spojenia v rámci vykonávania vojenských skúšok zariadenia TMPS v priestore vojenského letiska P. v termíne 01.04.2009 – 31.05.2009 podal dňa 22.01.2009 na Telekomunikačnom úrade Slovenskej republiky žiadosť o pridelenie jednej frekvencie vo frekvenčnom rozsahu X. – X. MHz a súčasne o vydanie povolenia na zriadenie a prevádzkovanie rádiových zariadení pozemnej služby.

Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky podľa § 12 ods. 1, § 30 ods. 1 písm. c/, § 32 ods. 1 a § 32 ods. 19 zákona o elektronických komunikáciách žiadosti žalobcu vyhovel v celom rozsahu a vydal žalobcovi individuálne povolenie na používanie frekvencie X. MHz a povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia (pohyblivé zariadenia prenosné v počte 5ks) a súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť úhradu za povolenie za pridelené frekvencie 34,85 €.

Hore uvedený skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný. Žalobca namietal procesný postup žalovaného a nesprávnu aplikáciu ustanovení zákona o elektronických komunikáciách. Tvrdil, že žalovaný nemal postupovať pri vydaní rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 ale podľa § 12 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 610/2003 poskytovať siete, služby alebo siete a služby možno len na základe všeobecného povolenia. Ak na poskytovanie siete, služby alebo siete a služby je potrebné udeliť individuálne právo na používanie čísel alebo frekvencií, úrad vydá podniku individuálne povolenie na používanie čísel podľa § 31 alebo individuálne povolenie na používanie frekvencií podľa § 32.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 610/2003 povolenie podľa odseku 1 nie je potrebné na osobitné siete s výnimkou sietí alebo ich častí, ktoré sú zriadené rádiovými zariadeniami na frekvenciách, ktoré neboli na tento účel vymedzené v národnej tabuľke frekvenčného

spektra.

Najvyšší súd dospel k záveru, že vyriešeniu sporu o výklad a aplikáciu predmetných ustanovení prechádza zistenie právnej povahy frekvenčného pásma X.- X. MHz podľa Národnej tabuľky frekvenčného spektra, v rámci ktorého bola žalobcovi pridelená frekvencia č. X. MHz.

Najvyšší súd konštatuje, že pre procesný postup žalovaného je právne významné, že frekvenčné pásmo je v Národnej tabuľke frekvenčného spektra uvedené ako prednostná služba (Primary Service) určená na civilné využitie (použitá skratka civ.) a až ako podružná služba (Secondary Service) je určená na účely obrany štátu (skratka mil.). Skutočnosť, že toto frekvenčné pásmo má tento dvojitý režim využitia objektívne vyžaduje (ratio legis) vydanie individuálneho povolenia t.j. rozhodnutia s konštitutívnymi účinkami. Podľa národnej tabuľky frekvenčného spektra totiž stanice podružnej služby nesmú spôsobovať škodlivé rušenie staniciam na primárnej báze, ktorým už frekvencie boli alebo ešte neskôr budú pridelené. Vyžaduje sa preto posúdenie žiadosti žalovaným a rozhodnutie žalovaného. Individuálne povolenie žalobca nepotrebuje, ak využíva frekvencie v rámci frekvenčného spektra určeného podľa Národnej tabuľky frekvenčného spektra výlučne, alebo v prednostnej službe ako mil. Tu konflikt s inou prednostnou službou nevzniká. Najvyšší súd preto konštatuje, že procesný postup žalovaného v ktorom vydal individuálne povolenie žalobcovi je v súlade s ust. § 12 ods. 1, § 32 ods. 1, ods. 19 zákona o elektronických komunikáciách.

Možno preto zovšeobecniť, že na prevádzkovanie rádiového zariadenia na frekvencii, vo frekvenčnom pásme, ktoré je podľa Národnej tabuľky frekvenčného spektra určené v prednostnej službe na civilné využitie (PRIMARY SERVICE), potrebuje Ministerstvo obrany SR individuálne povolenie Telekomunikačného úradu SR podľa § 12 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 32 ods. 19 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Žalobca ako ďalší dôvod nezákonnosti rozhodnutia žalovaného nadväzne tvrdil, že nemalo byť uplatnené ustanovenie § 33 ods. 3 zákona o elektrických komunikáciách o úhrade za právo používať pridelené frekvencie.

Najvyšší súd konštatuje, že výrok o úhrade sumy 34,85 € za pridelené frekvencie a volacie značky je vo formálnom súlade s výrokom o pridelení frekvencie a identifikačných znakov žalobcovi. Frekvencia a identifikačné znaky boli žalobcovi pridelené individuálnym povolením, t.j. rozhodnutím s konštitutívnymi účinkami.

Podľa § 33 ods. 1, prvá a druhá veta zákona o elektronických komunikáciách úhrada za právo používať frekvencie zohľadňuje zaručenie efektívneho a bezporuchového použitia frekvencií. Úhrada za právo používať frekvencie je jednorazová úhrada za vymedzenie alebo pridelenie frekvencie.

Najvyšší súd konštatuje, že nárok na úhradu žalobcovi vznikol, pretože k prideleniu frekvencii došlo a úhrada má zohľadňovať efektívne a bezporuchové použitie frekvencií, v danom prípade vo frekvenčnom spektre, ktoré je v prednostnej službe určené na civilné využitie. Pridelením frekvencie individuálnym povolením žalovaný teda zaručoval Ministerstvu obrany SR efektívne a bezporuchové použitie v primárne civilnom frekvenčnom spektre, ktoré môžu využívať i iní užívatelia frekvencií.

Žalovaný vydal individuálne povolenie žalobcovi v oblasti frekvenčného spektra X. – X. MHz, ktorého využitie v zmysle § 49 ods. 5 zák.č. 610/2003 Z.z. neplánuje Ministerstvo obrany SR. Keby išlo o frekvenčné spektrum, v ktorom Ministerstvo obrany SR plánuje jeho využitie, žalobca by individuálne povolenie žalovaného nepotreboval a postupoval by v zmysle § 12 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách.

Najvyšší súd v medziach žaloby nezistil, že by napadnuté rozhodnutie bolo z dôvodov tvrdených žalobcom v rozpore so zákonom, preto žalobu zamietol.

Najvyšší súd poukazuje na to, že žalobca v žalobných dôvodoch netvrdil, že by predmetné individuálne povolenie malo charakter dočasného individuálneho povolenia v zmysle § 32 ods. 26 zákona o elektronických komunikáciách. Napadnuté rozhodnutie nebolo vydané podľa ust. § 32 ods. 26 zákona o elektronických komunikáciách .

Žalovaný 2/ ako správny orgán vykonáva svoju pôsobnosť iba v rámci organizácie žalovaného 1/ a účinky rozhodnutí žalovaného 2/ v oblasti verejnej správy sa viažu na žalovaného 1/. Pasívne procesne legitimovaným subjektom a účastníkom konania je preto žalovaný 1/. Súd preto pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky – pasívnej procesnej legitimácie žalovaného 2/, konanie proti nemu zastavil podľa § 246c O.s.p., prvá veta O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca úspech v konaní nemal, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. septembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a ,v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková